

— Inkább leszállunk!

Megint egy pesti történet, — ezekből csak nem lehet kifogyni — tegyük ki ezt is az ablakba, ámbár dicsekedni való nincs rajta. Tehát megy a villamos, megy, megy és a hátsó perronja tele van. Fölszáll egy ur, — szivar a szájában — fölszáll és ezt a helyzetképet látja: a perronon nem hatan vannak, hanem heten. Ő a nyolcadik. De benn a kocsiiban van két üres hely és a perronon állnak négyen, akik nem szivaroznak. Mire mindezt végiglátja, kijön a kocsiból a kalauz és a szivaros urat tessékeli befelé.

— Uram, én szívesen bemegyek szivarostul, — feleli az ur — de, ugy-e, maga nem enged be? Hát akkor talán azok az urak, akik nem dohányoznak . . .

A kalauz belátja az ur igazát, tessékeli befelé a nem dohányzókat. Senki se mozdul. Ujabb felszólítás, újabb ellentállás. Az urak pesti urak, az urak személyes sértésnek tekintik, ami magától értetődik. Szálljon le a szivaros ur, vagy dobja el az egész jölégo szivarját, de ők be nem ülnek. Nincs rá szabályrendelet. A kalauz megdühödik, nem akarja tovább engedni a kocsi, a bennülők dühösen kikiabálnak:

— Dobja ki a renitenseket, de ne bünhődjünk miattuk.

Csönd, izgalmas csönd. Végre két ur a perronon ezt mondja:

— *Akkor szálljunk le inkább!*

És leszálltak, de be nem ültek a két ülésre. Mert ők urak, ők pestiek, őket ne gyanúsítsák józan észszel vagy elemi udvariassággal. Így történt. (l. i.)

		Iktatószám	
		Budapestre vonatkozó újságcikkek	
Szerző <i>l. i.</i>		Oszályozás	
Cím <i>Inkább leszállunk!</i>		<i>338.51085</i>	
Forrás: <i>A Nap.</i>		Hely	
<i>Bp.</i> (Hely)	<i>1912</i> <i>XI/14.</i> (Idő)	Idő <i>1912</i>	
	(Köt. v. fiz.)	Személy	
	Oldalsz.	Helyszám	